

villet gøre dem uafhængige af mulige Ændringer i Konjunkturtillæget, som jo efter Forholdene maa antages nærmest at ville gaa i nedadgaaende Retning.

I § 3 skal jeg henlede Opmærksomheden paa Litra b. og c. I det hele svarer § 3 ellers til den nuværende Lovs samme Paragraf, men i Litra b. er der ved Beregningen af Dyrtidstillæget og det personlige Tillægs Størrelse for pensionerede Enker efter Tjenestemænd, hvem der efter den tidligere Lovgivning paahvilede Enkeforsørgelsespligt, foretaget den Ændring, at man nu til Grund for Beregningen lægger den hende i Overensstemmelse med § 1 tillagte forhøjede Pension med Tillæg af $1\frac{2}{3}$ Gang hendes oprindelige Pension. En Undersøgelse af Enkeforsørgelsens Forhold til Pensionen har nemlig vist, at den tidligere pligtige Enkeforsørgelse gennemsnitlig ikke andrager det samme som Enkepensionen, men mere, nemlig omtrent $1\frac{2}{3}$ Gang denne, og man vil derfor gennem den foreslaaede Beregningsmaade skabe et bedre Forhold mellem Enkeforsørgelse og Grundpension. Efter samme System er der gaaet frem i Litra c. med Hensyn til Enker efter Tjenestemænd af de militære Underklasser og for Statstjenestemænds Enker, hvis Pension før 1. Oktober 1903 er fastsat i Henhold til de for den sjællandske Pensionskasse gældende Regler eller Reglerne i Lovene af 1892 og 1898, kun at Tillæget til Pensionen her bliver $1\frac{1}{2}$ Gange denne.

§§ 4 og 5 indeholder Regler, som hidtil dels har været fulgt i Praksis og dels stemmer med Forholdets Natur, men som det skønnes rimeligt udtrykkelig at fastslaa i Loven nu, da vi gaar over til en permanent Lov.

I § 6 foreslaas en Lempelsesregel for dem, der vil faa deres Pension eller Understøttelse nedsat efter nærværende Lov. Der gives Ministeren Bemyndigelse til at bestemme, at Nedsættelsen kan ske successivt i Løbet af indtil 5 Aar. Dette er en lignende Regel som den, der med Hensyn til Aldersrenten er indført i § 21 i Loven om Aldersrente.

Merudgiften ved de foreslaaede forhøjede Procenttillæg og de Forhøjelser af de øvrige Tillæg, personlige Tillæg og Dyrtidstillæg, som følger af denne Procentforhøjelse, er anslaaet til en Merudgift for Staten paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Deroverfor staaer jo en Udgiftsnedsættelse, som vil ske successivt, men naar denne Udgiftsnedsættelse er traadt fuldstændig i Kraft, vil Forslaget

som Helhed resultere i en Mindreudgift for Staten paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Folkeregistre*. Dette Lovforslag er udarbejdet af en Kommission, som blev nedsat den 29. Oktober 1920 paa Foranledning af gentagne Henvendelser til Indenrigsministeriet fra de store kommunale Organisationer: De samvirkende Sogneraadforeninger, Købstadforeningen, Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og Københavns Magistrat. Man hævdede fra disse Organisationers Side, at det vilde have meget stor Betydning i mange Henseender for Kommunerne, om der tilvejebragtes et Register, hvorefter Kommunen til enhver Tid kunde have Rede paa Kommunens Indbyggere, paa Tilflytning og Fraflytning, og at dette vilde have stor Betydning for Inddrivning af paalignede Skattebeløb, for at eftersøge Alimentanter, hvis Opholdssted var ukendt, o. s. v. De Bestemmelser, man hidtil har haft, og som skulde tjene disse Formaal, har vist sig ufyldstgørende. Ved at indføre et Folkeregister tilvejebringes der en Vejviser over Kommunens Beboere, der stadig føres à jour. Man faar ogsaa herigennem et udmærket Middel til Eftersøgning af forsvundne Personer. Registerne maa derfor affattes saaledes, at de indeholder tilstrækkelig Oplysning til at fastslaa en Persons Identitet. Men derudover vil Registerne være et meget betydningsfuldt Hjælpemiddel ved Affattelsen af Valglistor og Skattelister, og de maa derfor affattes saaledes, at de indeholder Oplysning om Statsborgerforhold, ægteskabelig Stilling og Stilling i Husstanden. Det er disse Formaal, man søger fremmet ved det foreliggende Lovforslag.

Derimod har man ikke ment det muligt at gaa til at foreslaa Oprettelsen af et egentligt Civilstandsregister, der skal føres paa det Sted, hvor den enkelte Person er født, og som skal følge ham gennem hele Livet. Herved vilde ganske utvivlsomt Kommunalbestyrelserne overvældes med Arbejde, og der vilde ved Oprettelse af et saadant Register kræves en administrativ Indretning og en kontormæssig Uddannelse, som det ikke tør antages, at Kommunalbestyrelserne i Almindelighed har til Disposition.

Folkeregisteret skal altsaa til enhver